

Temps Ordinari - Vuitè diumenge

[Is 49,14-15](#)

[1 Co 4,1-5](#)

[Mt 6,24-34](#)

L'imperi de la llei En la gestió dels estats i de les institucions sovint s'invoca sovint a la necessitat de regir-se i de sotmetre's a les normes, a les lleis, a les constitucions establertes. I quan hi ha una transgressió es demana que caigui sobre el transgressor tot el pes de la llei, perquè estem sotmesos a la llei.

Avui Jesús ens fa prendre consciència de les dos lleis a la que ens podem sotmetre, i vol que ens aclarim sota quina llei ens situem, al servei de quina llei ens posem. I ens alerta que no podem estar al servei de dos lleis totalment contraposades, com són la llei del diner i de les riqueses o la llei de Déu. Sotmetre's a la llei del diner és ser regit pels interessos acumulatius, competitius, individualistes. Sotmetre's a la llei de Déu és ser regit exclusivament pels interessos de Déu, del *seu Regne* que és el regne de la solidaritat i de l'amor

O un o l'altre

Jesús ens planteja l'alternativa: o ens posem al servei de les riqueses o al servei de Déu. I la gran temptació és voler compaginar les dues coses. Evidentment, qui es pot negar a l'amor? Però haig de viure segur, haig de ser previsor, haig d'estar molt atent, perquè quan vinguin mal dades... i ja compartiré amb els altres alguna cosa, ja ajudaré una mica.

Però per Jesús no són compaginables. Les riqueses ens obsessionen per veure si jo ja en tinc prou, si jo ja estic satisfet. El regne de Déu mira i es preocupa si els altres ja ens tenen prou. S'ha d'escollir! O miro i em preocupo exclusivament per mi i pels meus, o miro i em preocupo igualment pels altres.

No ens enganyem, ni enganyem

Les persones de bona voluntat, els que intentem seguir Jesús no volem enganyar-nos, ni tampoc enganyar. I Jesús ens ve a dir: "no poseu la confiança en les riqueses i en posseir, perquè caureu sota la seva tirania, us fareu uns esclaus, molt difícils d'alliberar. No us semblarà mai tenir-ne prou! I amb això us enganyareu i enganyareu els "necessitats", que tenen *dret* a la vostra solidaritat.

Confieiu

Poseu la confiança en Aquell, que és el primer a tenir cura de tot i de tots... fins i tot té cura de cada un dels ocells que volen lliures i de tota herba o planteta que mostra als altres la seva bellesa i perfuma tot el seu entorn.

No us obsessioneu, doncs, per tenir i posseir, sinó busqueu el Regne de Déu i ser justos tal com Ell vol... i Ell cuidarà de vosaltres. Més encara que als ocells del cel i l'herba dels camps. Ell sap ben bé què és el que necessiteu!", *com una mare que cuida del nen que té al pit!*"

ETIQUETES

[REGNEIS 49](#) [RIQUESES](#) [DINER](#)